

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Рада молодих учених РДГУ

МАТЕРІАЛИ
***XVIII Всеукраїнської науково-
практичної конференції здобувачів вищої
освіти та молодих учених***
**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

14 травня 2025 року

м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: Матеріали XVIII Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих науковців. Рівне: РВВ РДГУ. 2025. 490 с.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

ПАВЕЛКІВ Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф. – голова оргкомітету;

ПЕТРЕНКО Оксана Борисівна – доктор пед. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

САЧУК Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

ВОЙТОВИЧ Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;

ПАВЕЛКІВ Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;

ПАНЧУК Ірина Іванівна – доктор філос. наук, проф.;

ГУДОВСЕК Оксана Анатоліївна – кандидат пед. наук, доц.;

МАКСИМЦЕВ Юрій Романович – кандидат фіз.-мат. наук, доц.;

ГРИЦАЙ Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;

МАЗУР Дмитро Володимирович – доктор філос., доц.;

ПОЛІЩУК Ірина Віталіївна – доктор філос.;

ШИРОКИХ Анастасія Олегівна – доктор філос., доц.;

ПОНОМАРЕНКО Вадим Юрійович – заступник декана ППФ;

КРАСИЛЬНИКОВ Андрій Сергійович – голова студентської ради РДГУ, здобувач освітнього ступеня бакалавр ППФ;

ШУЛЬГАЧ Марія Ігорівна – здобувач ступеня PhD;

ТАРАСЮК Дарина – здобувач освітнього ступеня магістр ФІП та МВ;

ШИЛАН Ангеліна – здобувач освітнього ступеня бакалавр ПФ.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 29 травня 2025 р.).

до реформування української системи освіти та науки, надаючи експертну та фінансову підтримку, що сприяє її модернізації та інтеграції в європейський та світовий освітній та науковий простір. Важливою особливістю двосторонньої співпраці є її комплексний характер, що охоплює всі рівні освіти – від шкільної до вищої, а також різноманітні форми наукової кооперації. Спільні наукові дослідження, освітні проекти та культурні ініціативи сприяють розвитку не лише освітньо-наукової сфери, а й зміцненню стратегічного партнерства між Україною та Великою Британією в цілому. В умовах російської агресії освітньо-наукове співробітництво набуло нового значення як важливий інструмент підтримки та розвитку людського потенціалу України, що є критично важливим для майбутньої відбудови та розвитку країни.

Список використаних джерел:

1. МОН та Британська Рада підписали меморандум про співпрацю. URL: <https://surl.lu/hpzgqp>
2. English for Universities. URL: <https://surl.cc/ptowft>
3. Chevening in Ukraine. URL: <https://surl.li/jqdijw>
4. Розвиток лідерського потенціалу університетів України. URL: <https://surl.li/lxarbm>
5. Британська рада в Україні - програми у сфері вищої освіти. URL: <https://surl.li/yulixd>
6. Ukrainian Open Science Forum UOSF2024: uniting the scientific community for the future. URL: <https://surl.li/zhtbt>
7. Ukraine's association agreement to Horizon Europe and Euratom Research and Training Programmes enters into force. URL: <https://surl.cc/kevhqk>

АВАРІЯ НА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ АТОМНІЙ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ 26 КВІТНЯ 1986Р.: ПРИЧИНИ, НАСЛІДКИ ТА МАСШТАБИ. (СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД)

Вознюк М. А., здобувач вищої освіти

Карпухіна Т. О., кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України,
Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне, Україна

Історія виникнення – одного з найважливіших об'єктів атомної енергетики Української Радянської Соціалістичної Республіки, розпочинається з початком правління в Радянському союзі Леоніда Брежнєва, згідно з Резолюцією Ради Міністрів Союзу Радянських Соціалістичних Республік від 29 вересня 1966 року про включення в дію енергетичних потужностей, розмір яких мав становити 11,9 млн кВт. [1, с 23]

Деяку частину з цієї потужності, мали забезпечити атомні електростанції, це приблизно 8 млн кВт, у південній частині Об'єднаної енергетичної системи СРСР був намір будівництва атомної електростанції, вона була потрібна для того, щоб краще забезпечити електроенергією такі райони як: Центральний енергетичний район до складу якого входить, 27 областей Української РСР і Ростовської області з населенням 53 мільйони осіб. [2, с 15]

Під час вибору місця де мала бути побудована Чорнобильська атомна

електростанція, вважалося що найбільш ефективним радіусом подання електроенергії має бути відстань приблизно, 350 - 450 кілометрів.[3, с 18]

Під час, цього вибору найкращого варіанту місця будування атомної електростанції, було проведено вивчення 16 пунктів будівництва у таких областях як, Київська, Житомирська та Вінницька. За результатами цього вивчення, було вибрано два населених пункти для будівництва - перше місце, біля села Ладжижини Вінницької області, другий населений пункт, село Копачі Київської області. [4, с 19].

Спочатку вищезазначена станція, мала назву « Центральна - Українська атомна електростанція «. Майдан для будівництва, був вибраний за 4 кілометри від села Копачі Чорнобильського району, на правому березі Прип'яті за 15 кілометрів до міста Чорнобиль, недалеко від станції Янів яка розташована на залізничному полотні Чернігів - Овруч. [5, с 20]

Вказаний вище майданчик, був рекомендований Державною комісією та затверджений Київським обласним комітетом Комуністичної партії України, Міністерством електрифікації та енергетики УРСР, Київським обласним виконавчим комітетом. [6, с 19]

18 січня 1967 року Колегією Державного Плану УРСР була рекомендація щодо місця розташування атомної електростанції, недалеко від села Копачі Київської області, згодом проєкт станції отримав назву Чорнобильської атомної електростанції, 2 лютого 1967 року Резолюцією Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу. [7, с 17]

Створення проєктного завдання будівництва Чорнобильської атомної електростанції, потужність якої мала становити 2000 МВт виконало Уральське відділення інституту «Теплоелектропроект*». Указом Міністерства енергетики СРСР від 30 березня 1970 року подальші етапи проєктування Чорнобильської атомної електростанції, довірено інституту «Гідропроект1». [8, с 18] Уральське відділення інституту «Теплоелектропроект» - займалося проєктуванням для Чаес трьох видів реакторів; графіто-водяного реактора РБМК - 1000, графіто-газового реактора РК - 1000, водо-водяного реактора ВВЕР.1 Всеросійський проєктно - вишукувальний та науково дослідний інститут «Гідропроект «імені С. Я. Жука - від 30 березня 1970 року займалося подальшим проєктуванням Чорнобильської атомної електростанції.

Якщо говорити детально про відмінності Чорнобильської атомної електростанції від інших, то вона входила до списку трьох атомних електростанцій на яких були встановлені найнебезпечніші реактори, мова йде про реактори такого типу як, РБМК - 1000, до цього списку найнебезпечніших станцій Радянського Союзу входили також такі станції як, Ленінградська та Курська. [8, с 17]

Причини які вплинули на те, що на Чорнобильській атомній електростанції, було встановлено реактори такого виду як, РБМК - 1000, найголовніша причина яка на це сильно вплинула - це така що реактори типу РБМК - 1000, що цей реактор простою мовою був безкорпусний, оскільки в радянській державі були певні проблеми з потужностями, для виробництва високоміцних корпусів для реакторів такого виду як, ВВЕР реактори цього типу використовувалися в інших країнах. [8, с 16]

Друга особливість, яка вплинула на те що реактори типу РБМК - 1000, були встановлені на Чорнобильській атомній електростанції полягала в тому, що реактори даного виду давали можливість швидко нарощувати енергетичні потужності а також в

короткий відрізок часу, розвивати атомну енергетику щоб не відставати в світовому продажі електроенергії. [8, с 12]

Коли мова йде про подальше будівництво Чорнобильської атомної електростанції, науковим керівником з розробки проєкту РБМК - 1000, був вибраний Інститут атомної енергії імені Курчатова (ІАЕ), головним конструктором було призначено, Науково-дослідний і конструкторський інститут енерготехніки (НДІКІЕТ) - Міністерства середнього машинобудування СРСР. [8, с 7].

Головним конструктором було призначено, академіка Миколу Доллєжеля, а науковим керівником був обраний - академік Анатолій Александров, Указом Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, від 28 травня 1969 року, було прийнято кошторисно-фінансовий розрахунок спрямований на будівництво необхідних об'єктів Чорнобильської ГРЕС. [8, с 6]

Будівництво електростанції довірили Кременчукгесбуду, керування будівництвом станції та міста супутника було довірено, Кизиму Василю Трохимовичу, Постановою Міністерства електрифікації та енергетики СРСР від 17 грудня 1969 року з 1 січня 1970 року створювалася дирекція Чорнобильської ГРЕС. В квітні 1970 року було призначено Брюханова Віктора Петровича директором Чорнобильської атомної електростанції імені Володимира Ілліча Леніна, Брюханов відповідав за експлуатацію та будівництво станції до квітня 1986 року. [9, с 7]

В травні 1970 року, будівельники почали робити розмітки котловану для першого енергоблоку Чорнобильської атомної електростанції, а у липні 1971 року було закінчено будівництво Лінії електропередач 110 кВ підстанції Чорнобильська, а 7 грудня цього ж року була утворена постійна комісія з прийняттям об'єктів Чорнобильської атомної електростанції. [9, с 9]

Від початку будівництва терміни які були встановлені на запуск першого енергоблоку в 1975 році, ставали під загрозу це було пов'язано з недостатнім рівнем будівельних, проєктних робіт і через невиконання термінів, доставки обладнання організаціями які також були задіяні у будівництві. [9, с 5]

30 січня 1973 року було затверджено наказом Міністерства енергетики СРСР « Про введення в дію першого енергоблоку ЧАЕС в 1975 році «. Рішення не було виконане через проблеми забезпечення збудованої АЕС, 30 квітня перший секретар ЦК КПУ Володимир Щербицький відправив доповідну записку Голові Ради Міністрів СРСР Олексію Косигіну, дану проблему було вирішено в жовтні, коли до ЧАЕС прибули перші паливні збірники. [9, с 6]

Якщо говорити про запуск першого енергоблоку, то він відбувся за наказом директора ЧАЕС 16 травня 1975 року була організована комісія з підготовки а також запуску першого енергоблоку, Указом Ради Міністрів СРСР від 15 серпня 1972 року N 648 - 200 було утверджено план будівництва другого енергоблоку, Чорнобильської атомної електростанції. [9, с 7]

16 листопада 1978 року було закінчено будівництво другого енергоблоку ЧАЕС, 19 грудня відбулося збільшення потужності новозбудованого енергоблоку, третій енергоблок був введений в експлуатацію 3 грудня 1981 року, 8 березня 1982 року Чорнобильська атомна електростанція виробила перші 50 мільярдів кВт год електроенергії. [9, с 6]

Запланована проєктна потужність 1000 МВт була досягнута 9 червня 1982 року,

останній енергоблок мова йде про четвертий енергоблок Чорнобильської атомної електростанції, він був зданий в експлуатацію 25 листопада 1983 року, а 21 грудня турбогенератор N 7 був підключений до мережі, турбогенератор N 8 був приєднаний до мережі, проектну потужність 1000 МВт було досягнуто 28 березня 1984 року, перші 100 мільярдів кВт год електроенергії були вироблені Чорнобильською атомною електростанцією 21 серпня 1984 року. [9, с 17]

Якщо говорити про можливі причини аварії на Чорнобильській атомній електростанції, то потрібно відрізнити не тільки ті причини про які заявив уряд Радянського Союзу, а й ті які були помітні з початку будівництва Призначені для переміщення атомного палива в реакторі. атомної електростанції, Державна комісія яка була створена в СРСР для розслідування аварії стверджувала що в аварії на Чорнобильській атомній електростанції, були виними лише персонал станції. [10, с 5]

Державна комісія яка була створена в СРСР підкріплювала цю версію такими аргументами як, персонал під час проведення дослідження ректора не звертав уваги на те що він мав певні проблеми, персонал не взяв до уваги що на реакторі відмовив технологічний захист який в разі небезпеки, зупинив би реактор ще до того як він став би нестабільним, інша частина провини полягала в тому що керівництво Чорнобильської атомної електростанції, приховувала масштаби аварії що на думку Державної комісії, не дало змоги ефективно оцінити рівень небезпеки. [10, с 6]

Але в подальших дослідженнях щодо причини аварії які проводилися в наступні роки, Консультативний комітет який займався дослідженням питань пов'язаних з ядерною безпекою (INSAG), у 1993 році опублікував новий звіт з причин аварії на Чорнобильській атомній електростанції 26 квітня 1986 року, в цьому звіті висновки Державної комісії Радянського Союзу яка займалась розслідування аварії, були визнані помилковими. [10, с 7]

Згідно звіту Консультаційного комітету з питань ядерної безпеки, що займався дослідженням причин аварії на станції вони висунули такі причини, реактор спроектували з помилками з самого свого початку він становив небезпеку, персонал що займався цим реактором не був повідомлений про його небезпеки, під час експлуатації персонал допустив багато помилок і випадково порушив інструкції щодо використання реактора, це порушення було з того що персонал не був проінформований про небезпеку реактора з яким вони працюють. [10, с 10]

Консультаційний комітет з питань ядерної безпеки, вивчивши дії персоналу стверджував що реактор втратив потужність 30 Мвт, це могло спричинити аварійну ситуацію, комісія дійшла висновку що персонал не був відповідно проінформований щодо небезпечності об'єкта. [10, с 14]

Потрібно наголосити на тому що, після того як було відключено систему аварійного охолодження реактора від диспетчера Київенерго це сталося 25 квітня 1986 року, про те щоб зупинити реактор мов і не йшло, що підвищувало рівень небезпеки оскільки реактор кілька годин працював з вимкненою системою охолодження. [10, с 17]

Коли на станції під час експерименту, почала знижуватися потужність персонал відійшов від виконання вказівок які в них були і діяли на власний розсуд, було прийнято рішення не збільшувати потужність до 700 Мвт що вважалося безпечною нормою. [10, с 16]Важливе місце в цьому списку причин які могли спричинити аварію на ЧАЕС, займає така причина як поломка циркуляційних насосів, що призвело до поломки, це

велика витрата води що спричинила розрив трубопроводів. [11, с 7]

Якщо розповідати про аварію на ЧАЕС, вивчивши основні проблеми можна дійти до ще однієї версії аварії на ЧАЕС що це також могла бути диверсія, але враховуючи такі фактори як, технічні несправності реактора, дивні інструкції якщо говорити про дослідження потужностей четвертого енергоблока станції, який був проведений 25 квітня 1986 року. [11, с 6]

Коли розглядати версію про диверсію на станції, то потрібно враховувати що ця диверсія без прикриття з боку радянського уряду було б неможливою, тому що проблеми із станцією були помітні і раніше але чому тоді з боку спецслужб Радянського Союзу не було спроб знайти тих, хто міг мати участь у можливій диверсії. [11, с 7]

Наслідки аварії на Чорнобильській атомній електростанції для світу були жахливими, число постраждалих в світі від аварії на цій станції коливається навколо такого числа як 10 мільйонів людей, вибух четвертого реактора на станції що відбувся 26 квітня 1986 року викинув у відкритий простір багато радіації, яка за лічені тижні поширилася до таких європейських країн як, Литви, Фінляндії а також Швеції та дійшла до східної частини США. [12, с 20]

Наслідки від цієї катастрофи приблизно на кілька десятиліть примусили задуматися як науковців у галузі медицини, так і в галузі енергетики, з медичної точки зору остаточний вплив радіації на організм людини не досліджений до кінця, тому що на багатьох людей вона впливає по різному і виходить що лікування променевої хвороби в тих хто може постраждати від радіоактивного опромінення, вимагає індивідуального підходу що ускладнює лікарям дослідження на прикладі впливу радіації на одну людину а вимагає кількох людей, щоб порівняти відмінності симптомів у кожного постраждалого. [13, с 10]

До медичної точки зору щодо аварії на ЧАЕС можна віднести ще те що почастишали випадки захворювання раку щитоподібної залози, серед дітей а також підлітків які отримали певний вплив частинок радіоактивного пилу, який розносився по країнах Європи та інших континентах.[13, с 15]

На даний час відомо про 15 випадків смерті дітей та підлітків від цього захворювання, але багато дослідників в галузі медицини прогнозують що з роками цей показник буде збільшуватися, інші громадські об'єднання повідомляють про те що рівень патологій в дітей які народилися після аварії зріс, потрібно також зазначити що збільшився рівень захворювань на катаракту, серцево - судинні хвороби а також збільшилась здатність людей до різних захворювань. [13, с 22]

Ми розглянули медичну точку зору щодо аварії на ЧАЕС, тепер потрібно розглянути точку зору науковців в галузі енергетики, після аварії на ЧАЕС відбулися певні перегляди щодо використання атомних електростанцій оскільки ціна малої помилки, може коштувати тому що може статися аварія яка забере багато людських життів, зробить території навколо станції не придатною для життя, якщо не вжити спеціальних заходів щодо знезараження територій то вітер рознесе радіоактивний пил по всій країні, кількість людей які не загинули у перші дні в майбутньому матимуть важкі онкологічні захворювання, тому після аварії на ЧАЕС на багатьох атомних станціях у світі оновили системи технологічного захисту щоб уникнути серйозних наслідків. [14, с 29]

Аварія на ЧАЕС показала що одним з головних наслідків який спричинив аварію,

була людська халатність і незнання того з чим вони мають справу тому на всіх атомних електростанціях, почали вивчати помилки робітників Чорнобильської атомної електростанції, були перевірненні та переписанні інструкції в діях щодо аварійних ситуаціях, на енергоблоках у станціях. [15, с 30]

Ще одним важливим уроком які дала світу аварія на атомній електростанції, було те що директор станції Віктор Брюханов під впливом особистого страху, не вжив заходів щодо захисту місцевого населення від радіації після аварії та не повідомив відповідним службам реального масштабу аварії, а також намагався перекласти свою провину на персонал який був не до кінця проінформований про небезпеку, директор станції усвідомлював всю небезпеку об'єкта який йому довірили керувати, тут потрібно зазначити що перекладання провини на когось не виправдане оскільки всіх хто працює на атомній станції відповідає за її стан і в разі надзвичайних ситуацій, повинен повідомити зразу вище керівництво станції. [15, с 27]

Коли мова йде про наслідки аварії на ЧАЕС то потрібно зазначити що в Україні, від викиду радіації за різними оцінками постраждали приблизно три мільйони людей, 2293 населених пунктів навколо атомної станції стали закритими та звільненими від людського господарювання через радіоактивне забруднення, 150 тисяч кілометрів території стали непридатними для життя. [16, с 8]

Із числа ліквідаторів яке становило 600 тисяч 60 тисяч померли від радіоактивного опромінення, а інші 165000 тисяч дістали інвалідність, серед числа ліквідаторів широко проявилися різні онкологічні захворювання, багато людей які були задіяні для ліквідації аварії не отримали серйозних наслідків опромінення з разу, вони проявляються з роками. [16, с 25]

Відбулися також зміни в демографічній ситуації в країні, це було передусім зумовлено тим що люди не до кінця усвідомлювали весь рівень небезпеки, тому багато людей побоюючись що їхні діти матимуть певні проблеми пов'язані зі здоров'ям, відклали на потім плани щодо народження дітей. [16, с 32]

Потрібно також відзначити що не знання справжньої ситуації щодо аварії на ЧАЕС, створювало певний психічний тиск оскільки населення заражених територій не знало що буде далі з їхнім життям та здоров'ям, а населення на не заражених території не маючи правдивої інформації щодо дій як їм захиститися від можливого впливу радіації, почувалося в ситуації невизначеності за здоров'я своєї сім'ї. [16, с 39]

Після аварії на ЧАЕС, потрібно відзначити певне формування у населення України національної свідомості, це випливає з того що влада

УРСР, не приймала самостійних рішень щодо того яким чином повідомити населення, про аварію яка становить серйозну небезпеку для життя та здоров'я громадян УРСР. [16, с 47]

Українці вже почали усвідомлювати що уряд УРСР який мав захищати в першу чергу інтереси місцевого населення, він робить все можливе щоб приховати правду від своїх людей оскільки керівники Радянської України, не вважали за потрібне щоб населення країни знало про справжню загрозу, оскільки це могло спричинити серйозне невдоволення серед населення та ставило під сумнів ефективність радянського методу управління, де проблеми які сталися в республіці вирішуються не на місці, і навіть не в столиці УРСР, а в місті Москві яке є столицею Російської Радянської Федеративної Соціалістичної Республіки. [16, с 56]

Саме це усвідомлення що проблеми які сталися в УРСР вирішуються не на місці а в Москві, почало бентежити деяких людей що уряд УРСР який мав свій парламент був просто маріонетковим, і його роль зводилася лише для того щоб виконувати різні поручення які вимагав від них Кремль, якщо розбиратися глибше то стає зрозуміло багатьом людям що УРСР не могла щось вирішити, не порадившись перед цим з вищим керівництвом СРСР яке розташовувалося в місті Москві. [17, с 5]

В цій ситуації стало остаточно зрозуміло що у випадку аварії на ЧАЕС щоб щось виконати, потрібно чекати дозволу з Москви що сповільнює можливість швидко діяти та коли приходить рішення щодо ситуації, воно вже застаріле й виконувати його вже не ефективно. [17, с 6]

Після аварії на станції що за 15 кілометрів від міста Чорнобиль, в місті Києві КДБ, обмежувало поширення неправдивих новин. [18, с 6]. Тут ще потрібно відзначити не тільки формування української національної ідеї, я й заборонення в УРСР свободи слова оскільки КДБ надало вказівку згідно з якою потрібно було проводити профілактичну бесіду, з тими громадянами які наважилися відкрито один з одним обговорювати стан події які відбулися 26 квітня 1986 року, на станції у Чорнобильському районі. [18, с 8]

На розвиток свободи слова в УРСР вплинуло те що радянський уряд сам до цього довів своє суспільство коли намагався приховати аварію на атомній станції, в той час коли іноземні держави вже вимагали від СРСР правду про реальні масштаби аварії щоб дізнатися як захистити своїх громадян, тоді напевно багато жителів УРСР почали усвідомлювати що жити в країні яка нехтує безпекою та здоров'ям своїх громадян, це означає визнати себе рабом цієї системи. [18, с 9]

Аварія на ЧАЕС яка сталася о 1 годині 23 хвилини і 43 секундах ночі, стала однією з тих причин які довели ізолюваний від всього цивілізованого світу Радянський Союз, до свого логічного завершення на ліквідацію наслідків аварії СРСР потратили приблизно 12,6 мільярдів доларів США, що доволі сильно вдарило на економіку країни яка намагалася нав'язати всьому світу а в першу чергу українцям свої порядки.[18, с 11]

В ці 12,6 мільярдів доларів входили будівництва як закриття четвертого енергоблока, так і будівництва нових жител що потребує не лише коштів ай матеріалів для здійснення цих задумів, приклад аварії показав що немає того що буде приховано від населення, а також що держави які здійснюють свою політику на основі брехні приреченні на розпад. [18, с. 20]

Список використаних джерел:

1. Амджадин Л., Ходорівська Н., Саєнко Ю. Постчорнобильський соціум. ризики та шанси виживання. *Соціологія: теорія, методи, маркетинг*. 2006. № 4. С. 126–146.
2. Барановська Н. П. Чорнобильська трагедія: нариси з історії. НАН України. Ін - т історія України. Київ: Ін - т історія України НАН. 2011. 261 с.
3. Барановська, Н. Стан розробки Чорнобильської проблеми історичною наукою України. *Історичний журнал*. 2006. №2. С. 48–56.
4. Барановська Н. П. Україна - Чорнобиль - світ: Чорнобильська проблема у міжнародному вимірі, 1986 – 1999. М - во України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи. Нац. акад. наук. України, Ін - т історія України, Дослід - інф. центр « Міжслов'янська ініціатива ». Київ:

Ніка - Центр, 1999. 400 с.

5. Барановська, Н. П. Суспільний вимір Чорнобильської катастрофи. *Український історичний журнал*. 2006. №2. С. 129.

6. Барановська, Н. П. Вплив Чорнобильської катастрофи на трансформаційні процеси у суспільстві (до 25 - річчя трагічних подій). *Український історичний журнал*. 2011. №2. С. 123–142.

7. Біль і тривоги Чорнобиля. / [упоряд. Ю. В. Сафонов]. Київ: Київська Правда. 2006. 287 с.

8. Гардашук, Т. Чорнобильська катастрофа як каталізатор розвитку громадянського суспільства в Україні. *Сучасність*. 2006. №4. С. 61–68.

9. Етнокультура Волинського Полісся і Чорнобильська трагедія. Вип. 2 / М - во у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Іст - культурна експедиція. РДІК ; Редкол.: О. А. Галич, С. Т. Вознюк, Л. Ф. Дунаєвська та ін. Рівне, 1997. 365 с.

10. Етнокультура Волинського Полісся і Чорнобильська трагедія. Ч.1 / М - во культури і мистецтв України. М - во України у справах захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС. Іст - культурна експедиція РДІК. Рівне, 1996. 121 с.

11. Етнокультура Волинського Полісся і Чорнобильська трагедія [Вип. 1] Ч.2 / М - во культури і мистецтв України. М - во України у справах захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС. Іст - культурна експедиція. РДІК: Редкол. : В. Й. Сидорук, Г. С. Дем'янчук, С. І. Шевчук та ін. Рівне, 1996. 260 с.

12. Солошенко, Н. Чорнобильська проблема у міжнародному вимірі. *Віче*. 2011. № 7. с. 31–33.

13. Чорнобильська зона відчуження. Путівник туристичними та маловідомими стежками. / Д. Вишневський, О. Рибак, О. Сирота, М. Бушовська. Київ: Самміт - книга, 2019. 223 с.

14. Проблеми безпеки атомних електростанцій і Чорнобиля: наук - техн. зб. Вип 30 / ін - т проблем безпеки атомних електростанцій. Нац. акад. наук України: [редкол: А. В. Носовський, В. Г. Бар'яхтар, В. І. Борисенко та ін.]. Чорнобиль: [б. в.] 2018. 123 с.

15. Об'єкт « Укриття ». 30 років після аварії: монографія / В. О. Краснов, А. В. Носовський, В. М. Рудько, В. М. Щербін ; НАН України. Ін - т проблем безпеки атомних електростанцій. Чорнобиль: [Ін - т проблем безпеки атомних електростанцій. Чорнобиль: [Ін - т проблеми безпеки АЕС]. 2016. 510 с.

16. Лановик Б. Д., Лазарович М. В. Історія України: Навч. посіб. - 2 - ге вид. перероб і доп. Київ: Знання - Прес, 2003 733 с.

17. Чорнобиль сьогодні: проблемні питання. *Екологічний вісник*. 2020. № 2. С. 6–9.

18. Шматко Т. Г. Архівно - документальні матеріали органів держбезпеки в забезпеченні (організації) ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2016. № 4. С. 67–81.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Адах В. Г. «Я-КОНЦЕПЦІЯ» У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ ЯК ПРОФЕСІОНАЛА В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	3
Бердар Я. П., Ціпан Т. С. ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК КУЛЬТУРИ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ В ЗАКЛАДІ ОСВІТИ	5
Белова С. В., Маліновська Н. В. КОМУНІКАТИВНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА	8
Білоус В. В., Пустовіт Г. П. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ	11
Білоус С. О., Баліка Л. М. ВИХОВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СЕБЕ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	13
Богатирська Д. Ф., Тітова Л. О. NEARPOD ЯК ЗАСІБ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ	15
Богущька Ю. А., Федорова Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ МЕТОДІВ І ПРИЙОМІВ У РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА	17
Бондарев О. Д., Павелків О. М. ФАХОВА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ В ПЕДАГОГІЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	19
Бугайченко М. Р., Гурський В. А. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗВУКОВИМОВНИХ ПОРУШЕНЬ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	21
Ваколюк А. М. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ ГРИ ЯК МЕТОДУ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	24
Василець К. В., Богачик М. С. THE IMPORTANCE OF STUDENT-CENTERED APPROACHES IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING	26
Войтович І. О., Шадюк О. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПРАВИЛАМИ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	28
Войтович М. П., Ціпан Т. С. ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМИ	31
Волошин В. Ю., Совик Т. О. МЕТОДИ РОБОТИ ЛОГОПЕДА ІРЦ З РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХОМОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ	34
Воронова А. І., Маліновська Н. В. СЕНСОМОТОРНИЙ ПІДХІД У КОРЕКЦІЇ РОТАЦИЗМУ В ДОШКІЛЬНИКІВ	37
Годунко Т. П., Совик Т. О. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО ЗАСОБАМИ ЛОГОПЕДИЧНОГО ЛОТО	39
Гордовський Ю. В., Войтович О. П. ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ З ГЕОГРАФІЇ	41
Грицаюк Т. А., Баліка Л. М. ФОЛЬКЛОР ЯК ЗАСІБ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	43
Гусак Т. О., Сілкова Е. О. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	46
Давидюк Н. В., Улюкаєва І. Г. РОЛЬ ЗАСОБІВ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА У ВИХОВАННІ ЕСТЕТИЧНИХ ПОЧУТТІВ ДОШКІЛЬНИКІВ	48
Даньшин М. М., Петренко О. Б. ГЕНДЕРНИЙ АНАЛІЗ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ УПРАВЛІНЦІВ-ЛІДЕРІВ	50

Дибач А. М., Янцур Л. А. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМОСТІЙНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРОЦЕСІ КОНСТРУЮВАННЯ ТА ВИГОТОВЛЕННЯ ОРИГАМІ	51
Драганчук В. М., Улюкаєва І. Г. ВИХОВАННЯ ПРАЦЬОВИТОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	55
Євтушок В. В., Косарева О. І. ФОРМУВАННЯ УМІНЬ БУДУВАТИ РЕЧЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ЗНМ	57
Євтушок Л. В., Косарева О. І. НАОЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПМР	60
Зень Г. С., Козлюк О. А. ГОТОВНІСТЬ ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ЗНМ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	63
Золота Л. С., Тітова Л. О. CANVA: ПЕРЕВАГИ ВИКОРИСТАННЯ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	65
Калько Н. А., Косарева Г. М. АНАЛІЗ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ З ПРОБЛЕМ КОРЕКЦІЇ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ	67
Камінська Д. І., Дичківська І. М. РУХЛИВА ГРА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	71
Капральцев Д. О., Баліка Л. М. РОЛЬ ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА, ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА, РЕСТАВРАЦІЇ	74
Kasatkina-Kubyshkina O., Fridrikh A., Antonenko N., Poliatycho A. ESP IN INTERCULTURAL COMMUNICATION: CHALLENGES AND OPPORTUNITIES FOR GLOBAL ENGAGEMENT	76
Kasatkina-Kubyshkina O., Fridrikh A., Antonenko N., Yuriichuk H., FROM CONFLICT TO COLLABORATION: ENHANCING PEACEBUILDING THROUGH INTERCULTURAL INTERACTIONS IN FORMAL AND INFORMAL SETTINGS	80
Кедрук Ю. Р., Стельмашук Ж. Г. ДО ПРОБЛЕМИ ТРИВОЖНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	84
Кирилюк О. О., Пустовіт Г. П. ТВОРЧЕ САМОВИРАЖЕННЯ ОСОБИСТОСТІ: ФЕНОМЕНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	86
Кисіль В. О., Янцур Л. А. РОЛЬ СУЧАСНИХ МУЛЬТФІЛЬМІВ У ФОРМУВАННІ МОРАЛЬНИХ ПОЧУТТІВ ДОШКІЛЬНИКІВ	88
Кібаленко В. В., Медведєва М. О. РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ЯК СТРАТЕГІЯ СТІЙКОСТІ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙНИ	90
Климух В. В., Шадюк О. І. СУЧАСНА АВТОРСЬКА КАЗКА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	92
Ковалевський А. В., Дубич К. П. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО СТВОРЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ КУРСІВ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	96
Коваль Б. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ ТА ЇХ СИСТЕМ ЗА МОДЕЛЬНОЮ НАВЧАЛЬНОЮ ПРОГРАМОЮ НУШ	98
Король С. П., Петренко О. Б. ФОРМУВАННЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ З БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ	100
Корнейчук Г. М., Шостак О. О. ТЕРАПЕВТИЧНІ МЕТОДИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ ІЗ РАС	101
Котяш А. М., Баліка Л. М. НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ	103

«ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ»

Кривичун Д. О., Совик Т. О. СИСТЕМА КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ З ФОРМУВАННЯ ЗВУКОВОЇ (ВИМОВНОЇ) СТОРОНИ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ ІІ РІВНЯ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	105
Кришук О. О., Пустовіт Г. П. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	108
Крупич В. М., Оксенюк О. В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ РЕКЛАМНОЇ КАМПАНІЇ	110
Кузнєцов О. А., Пустовіт Г. П. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ЕКОНОМІКИ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	113
Кузьмич Г. Б., Малиновська Н. В. ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ІГОР І ВПРАВ У РОЗВИТКУ ГРАФОМОТОРИКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	115
Кушнір М. А., Горопах Н. М. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДНОГО ДОВКІЛЛЯ	118
Лебедева А. С., Янцур Л. А. НАРОДНІ СВЯТА ТА РОЗВАГИ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ЯК ЗАСІБ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ	121
Лохвич К. І., Петренко І. Ф. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ ОСОБИСТОСТІ»	124
Луцюк Ю. Ю., Шадюк О. І. СЕНСОРНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ЗАСОБОМ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР	128
Марчук Г. В., Дичківська І. М. ОСОБЛИВОСТІ СЛОВНИКА ДОШКІЛЬНИКІВ З РИНОЛАЛІЄЮ	130
Матковський А. О., Петренко О. Б. ОНОВЛЕННЯ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	133
Мельничук С. В., Войтович О. П. ТРЕНІНГОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ ГЕОГРАФІЇ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	136
Мельничук Я. В., Ціпан Т. С. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СВІДОМОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	137
Мосницька І. В., Стельмашук Ж. Г. ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ СТІЙКОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПОЗАКЛАСНІЙ ВИХОВНІЙ РОБОТІ	140
Мосницька Ю. М., Дичківська І. М. РОЗВИТОК СЕНСОРИКИ У ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ МОНТЕССОРІ-ПЕДАГОГІКИ	142
Нагорна Д. В., Горопах Н. М. ЗАСТОСУВАННЯ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР У КОРЕКЦІЇ ЗВУКОВИМОВИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	145
Ничай В. О., Павелків О. М. ВИВЧЕННЯ РАЦІОНАЛЬНИХ ЧИСЕЛ ЗА МОДЕЛЬНОЮ НАВЧАЛЬНОЮ ПРОГРАМОЮ НУШ	147
Огородник Л. В., Галатюк Ю. М. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ФІЗИЧНИХ ЗАДАЧ ЯК СКЛАДОВА МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	149
Осніцька Н. О., Мельник В. Й. ВПРОВАДЖЕННЯ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ РОЗВИТКУ SOFT SKILLS НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ В ЗЗСО	153
Паламар Н. М., Дубич К. П. ВИКЛИКИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «ПЕРЕВЕРНУТОГО НАВЧАННЯ» НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ	156

Перець В. В., Баліка Л. М. ЗМІСТ АНАЛІТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН	158
Попова Є. А., Гурський В. А. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З МОТОРНОЮ АЛАЛІЄЮ	160
Радчук Я. А., Совик Т. О. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ З СИНДРОМОМ ДАУНА У ІНКЛЮЗИВНІЙ ГРУПІ ЗДО	162
Свиридюк Д. Т., Дубич К. П. ІННОВАЦІЙНІ МОДЕЛІ ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ	164
Сергійчук В. В., Улюкаєва І. Г. РОЛЬ НАРОДНИХ ІГОР У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ	166
Скрипнюк А. О., Маліновська Н. В. ВПЛИВ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ НА ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ НАВИЧОК СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	170
Тарковська Ю. М., Янцур Л. А. ТРАДИЦІЇ КОЗАЦЬКОЇ ПЕДАГОГІКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО МЕНТАЛІТЕТУ	172
Уманець С. В., Петренко С. В. ВИКОРИСТАННЯ ГЕНЕРАТИВНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ОСВІТЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ	175
Ходорчук А. О., Сілкова Е. О. СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИЧНОГО В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	177
Чабан Н. В., Тітова Л. О. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ГЕЙМІФІКАЦІЇ У НАВЧАННІ	179
Чижевська К. В., Шалівська Ю. В. СУЧАСНИЙ СТАН ЦЬКУВАННЯ В ОСВІТЬОМУ ПРОСТОРІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.	181
Чугай А. А., Шалівська Ю. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	183
Чумак І. О., Горобаха Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	185
Шиманська М. І., Горобаха Н. М. ЗАСТОСУВАННЯ ПЕЙЗАЖНИХ КАРТИН УКРАЇНСЬКИХ ХУДОЖНИКІВ В ФОРМУВАННІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДИ	188
Юрим О. І., Косарева Г. М. ФОРМУВАННЯ СЛОВНИКА ДІТЕЙ З МОТОРНОЮ АЛАЛІЄЮ ЯК ВАЖЛИВИЙ НАПРЯМ КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ	191
Yakovenko D. O., Bohachyk M. S. THE ROLE OF INTERNET RESOURCES IN THE PROCESS OF LEARNING ENGLISH IN THE SECONDARY SCHOOL	193
Яремчук У. І., Горобаха Н. М. ФОРМУВАННЯ ОСНОВ СВІТОГЛЯДУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В СЮЖЕТНО-РОЛЬОВИХ ІГРАХ	194
СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ	
Вашенюк А. О., Павелків Р. В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМЦЯ	197
Кудак М. М., Созонюк О. С. ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПОДОЛАННЯ МІЖОСОБИСТІСНИХ КОНФЛІКТІВ У ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ	199
Кундеренко І. В. ПСИХОЕМОЦІЙНІ РИЗИКИ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА У ПРОЦЕСІ НАДАННЯ ПСИХОСОЦІАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ: ВИГОРАННЯ, ВІКАРНА ТРАВМА ТА ВТОРИННА ТРАВМА	202
Паламарчук В. Б., Кулаков Р. С. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ МАРКЕТОЛОГІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	205

Паламарчук В. В., ПРОФЕСІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	Кулаков Р. С. СПІЛКУВАННЯ	ПСИХОЛОГІЧНІ СУЧАСНИХ	АСПЕКТИ ФАХІВЦІВ	208
Панащук І. М., Павелків Р. В.	ВПЛИВ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НА ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ ПЕДАГОГІВ			210
Редько В., Кулакова Л. М.	ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ПІДЛІТКА			213
Сидоркевич Д., Павелків Р. В.	СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ЗАГАЛЬНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ			216
Трофимчук М. М., Левчук І. Б.	ВИКОРИСТАННЯ КАЗКОТЕРАПІЇ У ДІАГНОСТИЧНІЙ РОБОТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА			218
Янкавс Ю. А., Кулакова Л. М.	КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ З ФІЗКУЛЬТУРИ І СПОРТУ			222
Яремчук І. І., Левчук І. Б.	ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АРТ- ТЕРАПЕВТИЧНИХ МЕТОДИК В РОБОТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА			224
СЕКЦІЯ ІІІ. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК				
Боднарюк І. Л., Крайчук О. В.	ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМЛИВОСТІ І ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ			227
Бордюк І. Ю., Кривцов В. В.	КЛАСТЕРНА МОДЕЛЬ ПОЛІМЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ 4D ДРУКУ			230
Боровець І. М., Ойцюсь Л. В.	МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МОРФОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ І ВИЗНАЧЕННЯ РОСЛИН			232
Головнич А. П., Каськів М. В.	БОРІТЬБА З ТЕЛОГЕНОВИМ ЕФЛЮВІЄМ ПІСЛЯ COVID-19			234
Губерницька Т. В., Ойцюсь Л. В.	СТАН, ПОШИРЕННЯ SOLIDAGO CANADENSIS L. НЕБЕЗПЕЧНОГО ІНВАЗІЙНОГО ВИДУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ			235
Колінко І. Ю., Сачук Р. М., Велесик Т. А.	ПРОБЛЕМИ ПОВОДЖЕННЯ З НЕПРИДАТНИМИ ВЕТЕРИНАРНИМИ ЛІКАРСЬКИМИ ЗАСОБАМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОЇ УТИЛІЗАЦІЇ			237
Матвійчук С. О., Кривцов В. В.	СКАНУЮЧА ТУНЕЛЬНА МІКРОСКОПІЯ ПОВЕРХНІ КАРБОНОВИХ НАНОСТРУКТУР, ОТРИМАНИХ МЕТОДОМ ФРАГМЕНТАЦІЇ ПРОЛІТИЧНОГО ГРАФІТУ			239
Матляк А. М., Лисиця А. В.	ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ ФАКТОРІВ НА ДЕМОГРАФІЮ			241
Момот О., Марциновський В.	ВПЛИВ СТРЕСУ НА ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ ССС УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ			244
Огородник Л. В., Галатюк Ю. М.	МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ			246
Самойл Б. С., Костолович М. І.	РОЗВИТОК АГРОВОЛЬТАЇКИ В УКРАЇНІ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ			250
Сачук Р. М., Барило Б. С., Барило І. С., Велесик Т. А.	СТАНДАРТИЗАЦІЯ ВІТАМІННО-МІНЕРАЛЬНОГО ПРЕМІКСУ ДЛЯ РИБ: ПРИКЛАД ФОРМУЛИ «СУПЕР КОРОП БУСТ 2 %»			253
Сачук Р. М., Радзиховський М. Л., Дишкант О. В., Кацараба О. А.	ШЛУНКОВО-КИШКОВИЙ СИНДРОМ У ПОРОСЯТИ ЯК НАСЛІДОК ВНУТРІШНЬОЇ ТОКСИКАЦІЇ: ЕНДОЕКОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД			257
Сташук М. О., Мартинюк В. О.	ДО КОНЦЕПЦІЇ МЕЛІОРАТИВНОЇ ПРИРОДНО-АНТРОПОГЕННІ ГЕОЕКОСИСТЕМИ			259

Ткачук Ю. Т., Мельник В. Й. ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ	262
Туринський Д., Сяська І. ХАРАКТЕРИСТИКА ПОПУЛЯЦІЙНОГО СКЛАДУ КОМАХ НЕКРОБІОНТІВ У МІСЦЯХ ОЗЕЛЕНЕННЯ УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ	264
Шевчук В. В., Бордюк М. А. СТРУКТУРОВАНІСТЬ ТА МЕХАНІЧНІ ПАРАМЕТРИ ДЕНТИНУ	266

СЕКЦІЯ IV. МОЛОДИЙ ІТ-ФАХІВЕЦЬ

Гафич Є. М., Петренко С. В. ЦИФРОВА ОСВІТА ТА ЕДТЕСН: АВТОМАТИЗАЦІЯ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ	268
Гуменний Д. С., Шинкарчук Н. В. ВІРТУАЛЬНА РОЗРОБКА ПРОЄКТІВ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ ЗАСОБАМИ CISCO PACKET TRACER	270
Гурик Я. М., Шевцова Н. В. РОЗРОБКА ВЕБРЕСУРСУ ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОГО СТВОРЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ОПИТУВАНЬ	273
Коротчук А. В., Петренко С. В. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ НА БАЗІ ПЛАТФОРМИ SALESFORCE	275
Кравчук І. В., Шинкарчук Н. В. МОНІТОРИНГ І УПРАВЛІННЯ СИСТЕМАМИ «РОЗУМНОГО ДОМУ» ЗАСОБАМИ WEBІОРІ	277
Кузьмич Р. І., Кирик Т. А. БЕЗПЕКОВІ МЕХАНІЗМИ У ІНФОРМАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ ПІДТРИМКИ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	280
Лазарчук М. П., Петренко С. В. Е-ЖУРНАЛ АКАДЕМІЧНОЇ ГРУПИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	283
Назарчук Б. Г., Доронін В. О., Мороз І. П. ЗАСТОСУВАННЯ BLUETOOTH-ТЕРМОМЕТР ДЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ РОЗУМНОГО ДОМУ ТА В ПРОМИСЛОВOSTІ	286
Осмолович С. С., Бабич С. М. РОЗРОБКА ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ «ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ПІДТРИМКИ ЕЛЕКТРОННОГО ОБІГУ ДОКУМЕНТІВ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ. КОНТИНГЕНТ СТУДЕНТІВ»	288
Семенюк Р. В., Шевцова Н. В. КРОСПЛАТФОРМНА ГРА НА UNITY 3D З ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИПЛЕЄРУ	289
Якимчук І. Ю., Шинкарчук Н. В. МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМ НА БАЗІ ARDUINO UNO В НАВЧАЛЬНИХ ЦІЛЯХ ЗА ДОПОМОГОЮ TINKERCAD	291
Яковчук В. В., Петренко С. В. ІНФОРМАЦІЙНИЙ WEB-ПОРТАЛ ДЛЯ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ У МІСТІ РІВНЕ	292
Яловенко Л., Крайчук С. О. ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ДЕКАНАТУ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ОСВІТНІМ ПРОЦЕСОМ	295
Ярошик В. Ю., Шинкарчук Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ INITIAL STATE ДЛЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ДАНИХ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ У РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ	298

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК, ПОЛІТОЛОГ

Байда І. П., Давидюк Р. П. РЕПАТРІАЦІЯ ЯК СКЛАДНИК ВІЙНИ ТА ПОВОЄННОГО ПЕРІОДУ	300
Байда І. П., Михальчук Р. Ю. ПІДГАЙЦІ – МІСЦЕ ПАМ'ЯТІ ТИСЯЧ ЄВРЕЇВ	303
Байда І. П., Бондар І. В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ДЖЕРЕЛ ОСОБОВОГО ХАРАКТЕРУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ШКІЛЬНОЇ ІСТОРІЇ	305
Басюк Н. С., Гуменюк О. В. МІСЦЕ ІСТОРІЇ ПОВСЯКДЕННЯ У СУЧАСНІЙ ІСТОРИЧНІЙ ОСВІТІ	307
Бендюк Л. О., Вернюк Я. С. ДУХОВНИЙ ВСЕСВІТ СЛОВ'ЯН: ІСТОРИЧНІ ТА МІФОЛОГІЧНІ КОРЕНІ	309
Борис О. О., Михальчук Р. Ю. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ	312

НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ШКІЛЬНОГО КУРСУ ІСТОРІЇ

Боярин О., Невинна Г. ОСВІТНЬО-НАУКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ ТА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

314

Вознюк М. А., Карпукіна Т. О. АВАРІЯ НА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ АТОМНІЙ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ 26 КВІТНЯ 1986Р.: ПРИЧИНИ, НАСЛІДКИ ТА МАСШТАБИ. (СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД)

317

Гнип В. Т., Михальчук Р. Ю. СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ УГОРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ 1956 РОКУ

325

Григорук В. О., Герасимчук Т. Ф. СТІЙКІСТЬ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

331

Дацюк І. В., Мартинчук І. І. МОЛОДІЖНІ СПОРТИВНІ РУХИ В ІТАЛІЇ ТА НІМЕЧЧИНІ У 1930-Х РОКАХ

333

Доценко Ю. С., Тітова Л. О. СТИМУЛЮВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ШКОЛЯРІВ ЗА ДОПОМОГОЮ РОЗВИВАЛЬНИХ ІГОР

335

Дубінецька В. В., Михальчук Р. Ю. ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ТА ЗАНЕПАДУ КОЛОНІАЛЬНОЇ СИСТЕМИ

337

Євтух Ю. І., Михальчук Р. Ю. ПІЗНАВАЛЬНІ МОЖЛИВОСТІ ШКОЛЯРІВ У МЕТОДИЦІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ

340

Захаревич А. П., Михальчук Р. Ю. СЕЛО ВОВЧАК – ВАЖЛИВИЙ ЦЕНТР УПА-«ПІВНІЧ»

342

Льчук О. П., Токар І. В. ХАРАКТЕРНА ОСОБЛИВОСТІ ОРНАМЕНТУ ТРАДИЦІЙНОГО РЕМІЗНОГО ТКАЦТВА ЗАХІДНОГО ПОЛІССЯ

345

Кучер М. В., Карпукіна Т. О. ОСНОВНІ ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛОВ'Я

348

Латко А. С., Михальчук Р. Ю. СУТНІСТЬ ДЕГУМАНІЗАЦІЇ ТА ДЕПЕРСОНІФІКАЦІЇ ЖЕРТВ ГОЛОКОСТУ

353

Лесковець Д. В., Ворон О. П. ЕВОЛЮЦІЯ ТЕОРІЇ СПРАВЕДЛИВОЇ ВІЙНИ

357

Лівар В. В., Михальчук Р. Ю. ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА ЄЛИЗАВЕТИ І ТА ІЇ ВПЛИВ НА СТАБІЛІЗАЦІЮ ДЕРЖАВИ

360

Мельник В. В., Логвинчук І. А., Карпукіна Т. О. КАРПАТСЬКА УКРАЇНА 1938-1939: ЧОМУ ДЕРЖАВА НЕ СТАЛА РЕАЛЬНІСТЮ?

362

Мережа Д. А., Михальчук Р. Ю. ПРОБЛЕМАТИКА ДОСЛІДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКИХ ВІДНОСИН НА ПРИКЛАДІ ПІДКАМІНСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ

369

Мережа Д. А., Бондар І. В. МІКРОІСТОРІЯ ЯК ЗАСІБ ВИВЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО КРАЄЗНАВСТВА (НА ПРИКЛАДІ ДОСЛІДЖЕННЯ СПОРУДИ БРОДІВСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕДЖУ)

372

Миронюк А. В., Шеретюк В. М. ЧИ ІСНУВАЛИ СУЛТАНШІ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ, ОКРІМ РОКСОЛАНИ?

374

Муляр О. Ю., Герасимчук Т. Ф. ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ГІБРИДНИХ РЕЖИМІВ

378

Наріян І. А., Михальчук Р. Ю. ГЕНОЦИДИ ХХ СТ. ТА ЇХ НИЩІВНИЙ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ЛЮДСТВА

379

Науменко О. О., Карпукіна Т. О. ПРОТИРІЧЧЯ У ПИТАННЯХ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ МІЖ ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ, ПІВНІЧНОАТЛАНТИЧНИМ АЛЬЯНСОМ ТА ОРГАНІЗАЦІЄЮ З БЕЗПЕКИ СПІВРОБІТНИЦТВА В ЄВРОПІ

382

Олексійчук І. М., Валух Л. І. ОСНОВНІ ЗАСОБИ ТА КАНАЛИ ПОЛІТИЧНОЇ РЕКЛАМИ ПІД ЧАС ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ 2019 РОКУ В УКРАЇНІ

389

Пашко М. П., Михальчук Р. Ю. ТОПОНІМІКА СЕЛА ХИНОЧІ В РОЗПОВІДЯХ СТАРОЖИЛІВ

392

Порубенська В. О., Валюх Л. І. ГЕНДЕРНЕ КВОТУВАННЯ: СВІТОВИЙ ДОСВІД ТА ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ	394
Рабчевський Д. М., Ворон О. П. РЕЛІГІЙНІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗМІЦНЕННЯ ОКУПАЦІЙНОЇ ВЛАДИ НА СХОДІ УКРАЇНИ	398
Ревко Р. М., Десятничук І. О. ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ У СТАРШІЙ ШКОЛІ	401
Савош Ю. О., Михальчук Р. Ю. РЕЛІГІЙНІ ПАМ'ЯТКИ М. ЛЮБОМЛЬ	404
Селезень М. В., Добровичська В. А. МЕТОДИКА РОБОТИ З УСНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ В ГУРТКАХ МАЛОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ	406
Ситік А. І., Михальчук Р. Ю. ЄВРЕЙСЬКА ГРОМАДА ТА ГОЛОКОСТ У МІСТІ ДУБНО	409
Тарасюк Д. В., Десятничук І. О., Михальчук Р. Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ЖІНОК В УПРАВЛІННІ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ	412
Твердун А. В., Ворон О. П. ВИВЧЕННЯ РОЛІ МОНАРХІВ ДИНАСТІЇ ПЛАНТАГЕНЕТІВ У ФОРМУВАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ В КОНТЕКСТІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ	415
Ткачук М. В., Ворон О. П. ФОРМАЦІЙНА ВІЙНА У ПЕРІОД «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ» ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ МЕДІАГРАМОТНОСТІ НА УРОКАХ ІСТОРІЇ В СТАРШІЙ ШКОЛІ	418
Філіппов Н. О., Михальчук Р. Ю. ПАМ'ЯТЬ ПРО БАБИН ЯР, ЯК СИМВОЛ ГОЛОКОСТУ В УКРАЇНІ	421
Хома М. Ю., Михальчук Р. Ю. ГЕНОЦИД ВІРМЕН ЯК ЗЛОЧИН ПРОТИ ЛЮДСТВА	423
Чубай Д., Герасимчук Т. Ф. ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ В ПОЛІТИЧНІЙ РЕКЛАМІ	426
Ярмолук О. О., Візітів Ю. М. ПРОБЛЕМА ПРИСУТНОСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН НА СТОРІНКАХ ШКІЛЬНИХ ПІДРУЧНИКІВ З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ	428
СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ	
Волянчук Г. М., Ясногурська Л. М. КОНЦЕПТОСФЕРА WEATHER В АНГЛІЙСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ	430
Мацюк О. В., Орел І. І. ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АСПЕКТ НІМЕЦЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З КУЛІНАРНИМ КОМПОНЕНТОМ (НА МАТЕРІАЛІ СУЧАСНИХ НІМЕЦЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ)	433
Мічуда Н. М., Мороз Л. В. МЕТАФОРИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ОБРАЗНО-ЦІННІСНОГО СКЛАДНИКА КОНЦЕПТУ «EDUCATION» В АНГЛОМОВНІЙ ПУБЛІЦИСТИЦІ	435
Савчук Р. О., Антончук О. М. ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ПРОЄКТ У НАВЧАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ СТАРШОКЛАСНИКІВ	438
Климук В. В., Мороз Л. В. СТРУКТУРНА ОРГАНІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ POWER У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	440
СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ ЕКОНОМІСТ, МАРКЕТОЛОГ	
Бенчук С. О., Якубовська Н. В. АСПЕКТИ КОНКУРЕНЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЦЕМЕНТНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	444
Волошин А. І., Хомич С. В. ОГЛЯД РИНКУ CRM-СИСТЕМ В УКРАЇНІ: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ	445
Гарбар С. П., Панюк Т. П. РОЗВИТОК ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	448
Сидорчук І. А., Заглинська Л. В. КОНКУРЕНЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ	451
Кохно Ю. О., Пляшко О. С. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У	453

ПРОГНОЗУВАННІ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДПРИЄМСТВА Лукомська О. І. ВПЛИВ ВІЙНИ НА ТРАНСФОРМАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА	455
Подлюзник В. С., Паламарчук О. С. РОЛЬ МАРКЕТИНГОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	458
Созонюк В. М., Хомич С. В. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КРЕАТИВНІЙ ЕКОНОМІЦІ	460
Фрадинський О. А., Досенко Є. Р. КРЕДИТНИЙ РИНОК УКРАЇНИ ЗА УМОВ ВОЄННОГО СТАНУ	464
Шкода О. В., Паламарчук О. С. РЕФОРМУВАННЯ МОНЕТАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ: ПОГЛЯД НА ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРАКТИКИ	466
Яковенко Р. О., Панюк Т. П. ХАРАКТЕРИСТИКА ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ ВЕЛИКИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЙОГО ЗВ'ЯЗОК З КРЕАТИВНОЮ ЕКОНОМІКОЮ	468
СЕКЦІЯ VIII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ	
Гринбокий Б. Л., Власюк О. П. ФІЛОСОФІЯ КАТЕГОРІЇ ВОГНЮ В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ ЗМІН	471
Казначєєва Л. М., Хворостянук І. В. ХРОНІКИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ В МИСТЕЦЬКИХ ПРАКТИКАХ	474
Лобур О. О., Дзюбишина Н. Б. ФУНКЦІЇ МУЗЕЮ ЯК КУЛЬТУРНОГО ФЕНОМЕНУ	477
Парамонова В. А., Локшук І. М. СИМВОЛІЧНІ КОДИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА У СВІТОВОМУ КОНТЕКСТІ: ВІД ТРАДИЦІЇ ДО СУЧАСНИХ КУЛЬТУРНИХ ПРАКТИК	480